

Sygn. akt III Ns 93/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR (del.) Ewa Uchman

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku B. W.

z udziałem Trybunału Konstytucyjnego

postanawia:

na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucić wniosek.

UZASADNIENIE

W dniu 09 września 2019 r. B. W. złożył wniosek zatytułowany „Sprawa wyborcza wybory do Sejmu i Senatu w dniu 13 października 2019 r.” Wniosek został zarejestrowany w tutejszym Sądzie w dniu 09 października 2019 r. o godz. 13.35.

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca wskazał, że stosownie do treści art. „130 z pominięciem, art. 129 ust. 2 Konstytucji RP jest prawnie bezskuteczne i oczywiste, że nie ma Prezydenta Rzeczypospolitej od dnia 23 grudnia 2000 r., bo zgodnie z art. 238 ust. 1 Konstytucji RP, zmiany wprowadzonej w 2000 r. nie uwzględnia się”. W związku z tym Wnioskodawca żądał stwierdzenia, że:

a) „poprzez zaniechanie w terminie do dnia 17 października 1999 r. przekazania Sejmowi Projektu ustawy niezbędnej do stosowania art. 101 ust. 2 i art. 129 ust. 2 Konstytucji RP, Rada Ministrów uchybiła zobowiązaniu ciążącym na niej na mocy art. 236 ust. 1 Konstytucji RP;

b) art. 101 ust. 2 Konstytucji RP z 1997 r. należy interpretować w ten sposób, że brak ustawy, o której w nim mowa, czyni praktycznie niemożliwym korzystanie z niego i stoi na przeszkodzie wyborom do Sejmu i Senatu w dniu 13 października 2019 r. w toku III kadencji Sejmu. Ważność wyborów do Sejmu i Senatu w dniu 23 września 2001 r. z dnia 5 grudnia 2001 r. III SW 138-139/01 nie kończy postępowania w sprawie, bo protest przeciwko niej jest zastrzeżony wyłącznie dla wyborcy;

c) art. 129 ust. 2 Konstytucji RP z 1997 r. należy interpretować w ten sposób, że brak ustawy, o którym w nim mowa, czyni praktycznie niemożliwym korzystanie z niego i stoi na przeszkodzie wyborom do Sejmu i Senatu w dniu 13 października 2019 r. z powodu ich sprzeczności z art. 98 ust. 2 konstytucji RP. A. D. działał bez umocowania w dniu 6 sierpnia 2019 r., co powoduje nieważność tego postępowania.”

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym na podstawie art. 13 § 2 k.p.c.

Niedopuszczalności drogi sądowej skutkuje tym, że sprawa nie podlega rozpoznaniu przez sąd powszechny. Za uznaniem, iż zachodzi niedopuszczalność drogi sądowej, może świadczyć również to, że dana sprawa nie jest sprawą cywilną ani w znaczeniu materialnym, ani w znaczeniu formalnym, jak również to, że choć jest sprawą cywilną w znaczeniu materialnym, to na mocy szczególnego przepisu ustawy jej rozpoznanie leży w kompetencjach innego organu niż sąd powszechny. Sprawą cywilną są więc sprawy ze stosunku osobistego, rodzinnego lub majątkowego, istniejącego pomiędzy podmiotami występującymi jako równorzędni i równoprawni partnerzy, a także te, które ze swej istoty nie są sprawami, o jakich wyżej mowa, bo ich źródłem jest prawo publiczne, niemniej uchodzą za takie z mocy wyraźnego ustanowienia ustawodawcy, który skierował je do właściwości sądów powszechnych i nakazał stosowanie do ich rozpoznania przepisów k.p.c. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 marca 2017 r., sygn. akt I ACa 857/16, LEX nr 2300231).

Zgodnie z art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 1914), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;
- 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;
- 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Wniosek B. W. nie zawiera takiego żądania. Samo nazwanie przez Wnioskodawcę wniosku „Sprawa wyborcza wybory do Sejmu i Senatu w dniu 13 października 2019 r.” nie prowadzi do uznania, iż jest to wniosek wyborczy, gdyż o tym decyduje jego treść. Również podniesienie przez Wnioskodawcę, że do zarządzania wyborów w dniu 13 października 2019 r. doszło przez organ nieuprawniony nie powoduje, że wniosek ten można by potraktować jako protest wyborczy, skoro nie zawiera on żądania stwierdzenia nieważności wyborów. Dodatkowo wskazać należy, że w świetle art. 392 § 1 kodeksu wyborczego protest taki wnosi się na piśmie do właściwego sądu okręgowego za pośrednictwem właściwego sądu rejonowego w terminie 14 dni od dnia podania do publicznej wiadomości przez komisarza wyborczego, w trybie określonym w art. 168 § 1 cyt. ustawy wyników wyborów na obszarze województwa. Data przeprowadzenia wyborów do Sejmu i Senatu została zaś wyznaczona na 13 października 2019 r., co czyniłoby protest wyborczy wnioskodawcy, przedwczesnym.

W ocenie Sądu, roszczenia jakie kieruje wnioskodawca, nie mają charakteru sprawy cywilnej, nie są one bowiem związane z okolicznościami, o których traktuje art. 111 § 1 KW, a więc nie podlegają rozpoznaniu przez sąd powszechny.

Mając na uwadze powyższe, z mocy art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Z/

1. (...)

2. (...)